

נודה מאד כל מי
שיכול לטיען בכיסו
הצואת ההספלה.
לганזחות
לע"ג רכ"ב,
אנ לנותן לאליל
mdh036194741
@gmail.com

דברי השירה

וירבר משה באזע כל קהל ישראל את דבריו השירה הזאת עד תמס ורבוים לא)

מתורת מוריינו רביה יהודה אריה הליי זינר שליט"א רב ביהכין יזררי שירי ואוצר מרץ ב"ב

נערך ע"י א.ח.ב. ניתן לקבל הגליון במ"ל mdh036194741@gmail.com

פרשת בראשית

השיבות לימוד שנים מקרא ואחד תרגום

כעת שאנו מתחילה את פרשת בראשית, זה הזמן שכל אחד יקח על עצמו קבלה טובה ללימוד את חמישת חומשי התורה עם פירוש נוספים נוספים, כדי להתחדש במידעoted של תורהנו הקדושה.

ואלי עכשו זה הזמן לעורר שוב על חשיבות המוצה של 'שנתיים מקרא ואחד תרגום'.

כתוב בגמ' ברכות (דף ח' ע"א), אמר רב הונא בר יהודה אמרAMI: לעולם ישלים אדם פרשיותו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום ואפילו עטרות ודיבן, שככל המשלים פרשיותו עם הצבור מאריכין לו ימי ושנותיו.

וסיפור לי הגאון רבבי ליפא שכטר צ"ל ששמע מהמשגיח דישיבת פונייז' רבבי יחזקאל לינשטיין צ"ל שאמר "אנשים שמולזלים בשנים מקרא ואחד תרגום, או שאין להם אמונה או שהם טיפשים".

ובשם רב איליהו לפיאן צ"ל אומרים שאמר "אנשים אלו אפיקורסים, כי הרי חז"ל הבטיחו על זה אריכות ימים ושנים, וכי לא רוצחה הבטחה כזו?!", אנו עדים שבמשך השנים מדור הרפואה משתנה, ומובואר בספרים בגלל שהطبעים השתנו ולכן אין לרופאות אלו עוד השפעה על הגוף, אבל ודאי שהיא שכותב בתורה ובחייב סגולים רוחניים לא השתנה, ולכן עליינו להאמין לכל מה שכותב חז"ל [ולא לפחות בשנים מקרא ואחד תרגום] וכולנו נזכה לארכיות ימים טובים.

מי שמחלית ללימוד מוצא זמן להבל

בתחילת קריאת החמישה חומשי תורה צרכי יותר כוחות ביד שמאל כדי להגביה את ספר התורה, היו שרק פרשת בראשית נמצאת בצד ימין וכל שאר התורה נמצאת בצד שמאל, וכשmagim לסופ' חמישת תורה נמצאת כל התורה בצד ימין ונשאר רק פרשת זאת הברכה בצד שמאל, יותר קל להגביה את הספר תורה, אולי אפשר להעיר שכז' זה למד אותנו שככל שבוע לומדים עוד קצת מהتورה וכן מגלגים עוד קצת הספר תורה לצד ימין, וזה רמז שככל לימוד שאחננו מוסיפים לעצמנו העול תורה נהיה קל יותר.

כתב בפרק אבות (פרק ג' משנה ה'), כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות וועל דרך ארץ, וכל הפורק ממנו עול תורה נתניין עליו עול מלכות וועל דרך ארץ.

שמעתה מהמגיד רב יעקב גLINISKI צ"ל להסביר משנה זו ע"י משל, בן אדם נכנס לדoor ונוטן לפקיד איזה חביבה לשולח, הפקיד מניה זאת על המשקל כדי לדעת איזה 'בול' להבדיק על החביבה כדי שהשולח ישלם עבור המשולח, אמר הפקיד לשולח שצורך להוציא עוד 'בול' לפי המשקל של החביבה ולהבדיקו על החביבה אז השולח אומר לפקיד שאם מבדיקם את ה'בול' על החביבה זה שוקל עוד יותר, וא"כ למה צריך עוד 'בול'? ענה הפקיד, הפון, הבול הוא כנגד המשקל של החביבה וע"י ה'בול' אפשר לשולח את החביבה. כך גם בעולם הזה, מי שמקבל עול תורה זה הבול מעבירין [מורידים] ממנו עול מלכות וועל דרך ארץ.

הນמשל זה הוא שיש אנשים שאומרים שאין להם זמן ללימוד תורה, והאמת שם היו לומדים הקב"ה היה מעביר מהם עול מלכות וועל דרך ארץ, והוא מספיקים הכל.

אור הגנו לצדיקים בתורה

"וירא אלקים את האור כי טוב" (א' - ד'). כתוב רשי", אף זה אנו צrics לדברי אגדה ראהו שאינו כדי להשתמש בו רשעים והבדילו לצדיקים לעתיד לבא.

שמעתה מרראש ישיבת פונייז' מרב הגבר"ד פוברסקי שליט"א שכותב במדרש שהאור הזה גנו בתורה, מי שיושב ולומד תורה יכול לזכות לראות את האור הגנו.

שאל ראש הישיבה, מה הפשט במדרש שהקב"ה הכניס את האור הגנו בתורה? ותירץ, שאנו אומרים יוצר אור ובורא חושך", הפשט ליווצר הוא שמייצרים עם מה שיש [יש מיש], מה שאין כן בראיה זה להביא דבר לעולם מכלום [יש מאין], הקב"ה ברא את החושך [יש מאין] אבל את האור הוא הוציאו ממקום אחר [יש מיש], لكن המדרש שאל מאיפה הקב"ה הוציא את האור? ומהדרש תירץ שהוציא את האור מהتورה.

איסור סירות בדגים

"ויברא אלקים את התנינים הגדלים" (א' - כ"א).

כותב רשי" (דף התנינים), דגים גדולים שבים. ובדברי אגדה הוא לוייתן ובן זווו שבראמ זכר ונקבה והרג את הנקבה ומלהקה לצדיקים לעתיד לבא, שאם יפרו וירבו לא יתקיים העולם בפניהם.

ומבואר בಗמ' בא בתרא (דף ע"ד ע"ב) שהקב"ה סירס את הלוייתן כדי שלא יחרבו את העולם.

ויש לשאול, איך הקב"ה סירס את הלוייתן, הרי כתוב בפרשタ אמרו (ויקרא כ"ב - כ"ד) "ובארצכם לא תעשו" ופירש רשי" (שם) דבר זה לסרט שום בהמה וחיה ואפילו טמאה? וכותב החינוך (מצווה רצ"א), שלא לסרט אחד מכל המיניות, לא אדם ולא בהמה ולא עוף... וכל בעלי החיים. משמעו שגם דגים אסור לסרט.

ואולי יש לתՐץ על פי מה שכותב בगמ' בא בתרא הנ"ל (שם), שאם היו נזקין זה זהה ומתרבים, היו מחריבין את כל העולם יכולו מלחמת ריבוי הולדות, מה עשה הקדוש ברוך הוא? סירס את הזכר, והרג הנקבה ומלהקה לעתיד לבא. יצא שהקב"ה סירס מדין פיקוח נשפ.

ומצאי תרומות עד תרומות, כתוב בתשובה שאלת עב"ז (ח"א תשובה ק"א), ויל"ג כי דין דיבידי שמים הוא מישרי שרי, כדשironין לסרט בידי שמים [דהיינו סירס חמה שנעשה בידי שמים]. לבא בקהל, ה"ה לאיסור סירות כל ב"ש ליתא לאיסורא, כמו"ש בס"ד בא"ג ב"ד נשוי איסורין הללו שווין להחמיר וה"ה להקל...

המנחת הינך (מצווה רצ"א) אותן כתוב בಗמ' שבת (דף ק"א ע"א) ושו"ע (בן העוז סימן ה' סעיף י"א) שע"ג גרמא מותר.

ועוד אפשר לתרץ ע"פ מה שכותבו הדעת זקנים מבערתי התוספות (شمota פרק י"ד פסק ב'), תהמה להרב רביה היאך אמר לו שייחנו על חיים לפני בעל צפון והא אמרין אסור לאדם לומר לחבירו המתן לי בצד ע"ז פלונית צ"ע. ולן נראה דזוקא לאדם אבל להקב"ה לא שהרין מצינו שהקב"ה יושב ודין את כל העולם

אפיקו בשבת ואפיקו בר"ה ויום הקפורים אף על פי שלישראל אסור. ועוד נ"ל דעתך לא נתנה התורה אין לחוש אף על פי שכבר הוא כתובה ומונחת לפני הקדוש ברוך הוא.

גדר עץ הדעת

אם היה מותר לאדם הראשון לאכול מעץ הדעת?

כתב בגם' ('ירובין דף י"ח ע"ב) היה ר' מאיר אומר: אדם הראשון חסיד גדול היה.

שואלים, אם היה חסיד גדול איך הוא אכל מעץ הדעת?

כתב בכתב הארי ז"ל שכשאדם הראשון אכל מעץ הדעת לא ידע מה הוא אוכל, והיה בגדר שוגג, וברגע שהתחילה לאכול נכנס בו יצר הרע ומילא המשיך לאכול בזידן.

על זה מזמנים, הרי מבורא שאין הקב"ה מביא תקללה לצדיקים?

ויש לתרץ עפ"י מה שכתו הtos' שם, שرك במאכל היתר בזמן איסור אין את הדין שהקב"ה לא מביא תקללה. (עיין Tos' בגיטין דף ז' וכן בתוס' שבת דף י"ב ע"ב).

וא"כ יש לישב שכתו הקדמוניים שבשבת קודש היה מותר לאדם הראשון לאכול מעץ הדעת, והאיסור היה רק ביום חול, וא"כ עץ הדעת לא היה מאל איסור בעצם, אלא בגבורה, שאכל בזמן איסור, ובזה לא נאמר שהקב"ה לא מביא תקללה הצדיקים.

הינוך הילדיים בקדושים

"ויגרש את האדם וישכן מוקדם לנו עדן את הכרבים ואת להט החרב" (ג' - כ"ד).

כותב רשי"י (בד"ה את הכרובים), מלאכי חבלה.

וקשה, וכי יכול מלאכי חבלה? הרי כתוב בפרשת תרומה "ועשית שניים כרבים זהב" ופירש רשי"י (שם בד"ה הכרבים), דמות פרצוף תינוק להם, והסביר השפט

חכמים (שם) מזכירים קרין כרביא פירוש כנער כי תרגום תינוק הוא רבי וכ"כ של כרובים הוא כ"כ הדמיון? מבואר בספרים שהאמת הוא שכרוב הוא דמות של תינוק, והכל תלוי איפה מניחים אותו, אם נמצא בקדושים אז יש לו לנפים פורחים למעלה כמו מלאך, אבל אם הוא מחוץ לנו עדן הוא מלאכי חבלה.

זה בא לרמז לנו שעילנו להכניס את ילדינו לקדושים [אם רוצים לראות מלאכים בבית], דהיינו לגדלם בדרך התורה והיראה ולבדוק באיזה סביבה הם נמצאים, ורק כך אפשר לראות אותם פורים ולבבל נחת מהם.

בשביל לגודל טוב צרייך להשקייע

"ויקרא את שם אדם" (ה' - ב').

כתב בחזקוני, איתא בתנומא ובשוחר טוב אל הקדוש ברוך הוא אתה מה שマーך אל נראה לי שאקרה אדם שנבראותי מאדמה. שואלים, הרי גם גמלים ושאר בהמות וחיות נבראו מן האדמה, כפי שתוב מפורש בפסוק (ב' - י"ט) "ויצר ה' אלקים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עופ'

מסבירים הבעל'י מוסר שאדמה עצמה זה כלום, אם לא עובדים אותה גודל שם קוצים ודרדורים וכל מיני עשבים, אבל אם עובדים אותה כהוגן יכול לצאת ממנה פירות וירקות ותבואה, שכן בהמות נשארו עם השמות שלהם כי אילין בין יומו קוראים לו שור [זה הרמז בעשו שונולד כמו שהוא גודל], משא"כ תפkick האדם בעולם הזה הוא לעמלו כפי שכחוב באיוב (ה' - ז') "אדם לעמלו ولד", لكن דוקא לאדם מרמזים לו שהוא נעשה מן האדמה, ואם יעמול זה טוב ואם לאו זה יהיה יותר גרוע.

כמו כן השפת אמרות מביא שכאדם מגע לעולם האמת שואלים אותו שתי שאלות מפרשת בראשית, א' "היכה" (ג' - ט') [דהיינו איפה אתה? ומה עשית בעולם זה?] וב' "אי הבל אחיך" (ד' - ט') [דהיינו איך התנהגת עם הסבבה שלך?].

בראدين היה בחור אחד שלא היה מאה אחוז, תמיד היה מסתווב בבית המדרש בין הבוחרים והוא מבקש מוכלים להריח טבק, לעיתים נתרנו לו יום אחד הוא נעלם מהשיטה וכולם דאגו וחפשו אותו. אחריו כעשרה ימים נכנס לבית המדרש, כולם שמחו ושאלו אותו איפה הוא היה בימים אלו, ענה להם שהיות שהם לא רצוי להביא לו להריח טבק אז הוא נסע לוורשה כדי לקבל שם טבק והוציאו את הרכטים רכבת מראדין לוורשה להוכחה להם שנסע לשם, כולם הופתעו שהוא נסע עד וורשה כדי להריח טבק....

כמה מהות שפה זו? לאחר מאה ועשרים שנה נגע לעולמה ונישא מהבאנו מהעולם הזה שחיינו כאן כ"כ הרבה שנים, וימצא שהבאנו "שמעך טבק" וישאלו אותנו "בשביל זה נסעת את כל הדרך?!?", מהה ועשרים שנה, נתבישי מזה שלא ידענו לנצל את הזמן בעולם הזה, כמו שהסתכלו על אותו בחור כך בדיקן יסתכלו עליינו למעלה.

להרגיש בסדר שהקב"ה לבודו מלך העולם

כתב ברשי"י (ד"ה בראשית), אמר רב י יצחק לא היה צריך להתחיל [את] התורה אלא (שםות י"ב - ב') מ"חודש הזה לכם", שהוא מצוה ראשונה שנצטו [בה] ישראל, ומה טעם פתח בראשית, משות (תהלים קי"א - ו') כח מעשי הגיד לעמו לחת להם נחלת גוים", שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסתים אתם, שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקדוש ברוך הוא היא, הוא בראה וננתנה לאשר ישור בעיניו, ברצוינו נתנה להם וברצונו נטלنا וננתנה לנו.

שאלו כמה תלמידי חכמים, הרי גם אם היה כתוב פרשת בראשית אחרי המוצאה "חודש הזה לכם" היה אפשר לתרע לאומות העולם שהקב"ה ברא את העולם? התשובה היא שהקב"ה הוא שחייב הרא את העולם וזה הקדמה לכל התורה כולה.

בתוקפה האחורה כל מהלך החיים שלנו השתנה, אין לנו אפשרות להחליט דבר, וגם אין לנו אפשרות לתכנן דברים מראש. הכל להראות לנו שאחנו לא בעלים כלל. והדבר הכי עצוב זה לראות את הכותל המערבי שומם.

לי נראה שהקב"ה רוצה להזכיר לנו את האמת, הרבה חשבנים שאחנו מוסדרים וכו', עם הנגיף עליינו לראות שאין לנו שום תוכנית, ועם המצב הקים כל אחד חייב להתעורר שאין לנו על מי ליחסן אלא על אבינו שבשמי, ועליינו לחשוב יותר על צער השכינה ולבקש עם יותר כוונה שבינה בית המקדש במטה גם בתפילה וגם בברכת המזון, וה' יעוז שנזוכה לבנון בית המקדש בימינו ונזכה לראות מוקומך מלבנו תפיע ותמלוך עליינו כי מחים אנחנו לך מתי תמלך בציון בקרוב בימיינו עולם ועד תשכון, Amen.

לעילוי נשמה רבתה בת רבי אליעזר הכהן ע"ה
נלב"ע כ"ה אלול תש"פ
ת.ג.צ.ב.ה.

לעילוי נשמה הגאנ"צ רבי יוסף אריה ליב בן רבי אברהם הילפרין ז"ל
מה"ס דבר ים בומר למדעי שבתבי
נלב"ע ה' ממחשו תשע"ב
ת.ג.צ.ב.ה.

לעילוי נשמה נשמה טהורה הנערה רחל ע"ה בת יובלת"א האמן רבי יהודה הלוי דינר שליט"א
נלב"ע כ"ה מרחשון תש"פ
ת.ג.צ.ב.ה.

לעילוי נשמה בעל החותש שני
מרן האמן רבי שמיריהו יוסף נסימן בן רבי נחום מאיר קROLINY ז"ל
נלב"ע ג' תשרי תש"פ
ת.ג.צ.ב.ה.

לעילוי נשמה האשיה הצדנית מרת רבקה ב"ר פנחס לוי ע"ה
נלב"ע ד' מרחשון תש"ה
ת.ג.צ.ב.ה.